Kollár Ferenc

DÁVID JÚLIA CSODÁLATOS VILÁGA

Szeged, 2023

Kollár Ferenc
DÁVID JÚLIA CSODÁLATOS VILÁGA

Kiadó:
Magyar Kultúra Emlékívek Kiadó

A kötet fotói:
Kollár Ferenc

ISBN 978-615-82147-5-9

A SÁMÁNOKKAL TÁNCOLÓ
(Vallomás)

Hogy mi is a létezés? Mi a létezés értelme? Hogyan keletkezett? Honnan is indult? Rengeteg kérdésre kerestem a választ sokszor öntudatlanul gyermeki naivsággal, később a próbatételek örvényeiben kavarogva mely behúzza és átemeli a lelket a másik dimenzióba. A gyermeknek könnyű – sokszor hallottam ezt a mondatot mely korokon át, leszületéseken át, mindig ugyanúgy hangozhat ott. A világ értelmezése, megtapasztalása és milliónyi kis prizmáin keresztüli szemlélődés szédületes mélységekbe és magasságokba repítik a lelket, mely maga köré építi kis utaztató testét, hogy ezáltal megéljen, lásson, tapasztaljon és nyomot hagyhasson maga után egy újabb vándorút elkezdése előtt.

Vajon érzi-e a lélek, hogy csak ott folytathatja ahol abbahagyta, hogy azt a ragyogó kristálytiszta üzenetet újból és újból kivetíthesse és ezáltal összekapcsolódjon más lelkekkel?

Gyermekként az önfeledt és játékos keresgélés időszakában az ember kitárul mint egy hatalmas fénykapu, melyen keresztül a hópihe csendes álma, meg a kert illata, a fák, a patakok csobogása életre kelti a lét előtti hatalmas álmot.

Leszállunk mint hófehér hópihék csodás mintázattal álmosan beleszenderülünk ebbe a kozmikus csodába mely mintákat ír, rajzol és formáz.

Megérkezünk.

Aztán hirtelen a nagy kihívás és felébred a lélek, örömében felkiált: létezem!

Gyermekként a csodában éledtem fel ebben a világban, földrajzilag megnevezve a mitikus tájban, a tündérek országában Székelyföldön. Kint a színes tarka mezők, lankás dombok, a kertek alatt csörgedező Nyárád megannyi szépsége és varázsa a tájnak, itt élni, játszani és létezni a csoda.

A táj üzenete, a mezők illata, a csűrökben, verébfészkekben csiripelő verebek, a széna illata mind-mind bennem él még most is. Az egyszerűségben, a pillanatok tiszta létében éltem. Ha megkérdezném magamtól mitől lettem alkotó-festő, hát nehéz lenne egy mondatban válaszolni. Mi volt a legkedvesebb emlék számomra? Minden, hiszen minden pillanat, minden játék, minden felfedezés a csoda. Az ízek, hangok, a falusi táj, drága nagyszüleim, meg a sok-sok csatangolás a gyerekekkel, a fára mászás melyeket gyakran felváltottak a padlásokon, vagy széna-csűrökben való véget nem érő játék. Reggelente a harmatos fűben már szaladtam is a konyha kerten keresztül a patakhoz, körülöttem a rengeteg lepke, meg a csillogó víz tükrében játszadozó szitakötők, meg a sok kis apró bogár, melyeket ügyesen célba vett sokszor, a gyors röptű fecske. Csend és ragyogás, harmat, a távolban, a dombokon,

a legelőkön kolompok hangja szállt végig a falun. Borzosan, mezítláb indultam a csodák felfedezésére és a lelkemben már akkor éreztem, hogy ez én vagyok. Mind-mind én vagyok.

Az iskoláimat Marosvásárhelyen végeztem egy igencsak kusza és fura világban, abban a korban, ahol a kimondhatatlant mondtuk el a művészet nyelvén, kódoltan, áttételesen.

A Művészeti Líceum, majd ezt követően a Kolozsvári Képzőművészeti Egyetem elvégzése után egy olyan képi világ született meg bennem, melyen keresztül már elmondtam az elmondhatatlant, sokszor az intuíció a belső hang mint egyfajta előrejelzés áradt ki a munkáimon keresztül. Fantasztikus évek voltak, a világ értése, a magam értése és mindez formába, színekbe való megfogalmazása. A transzcendens ember, aki összekötve az egész univerzummal megtalálja magában ezt a hatalmas világot, kibontani a hópihében szunnyadó hatalmas mintázatot, mely egy parányi hópihében megfér és meglátni a végtelen univerzumban a hópihét. A kint és bent, a fent és lent, hogyan bontható ki? hogyan láttatható? hogyan utaztassak és utazzak a festményeim, a képi látásaim által? Az első korszak, mely még a megfogható, valamelyest lekövethető világ megjelenítése volt a jellemzője a festészeti világomnak, egyre több kérdést hagyott bennem. Mai napig ez jellemez – ugyanis megérkezés nincs. Ez a legnagyobb ráeszmélésem, hogy nincs megérkezés. Nincs az, hogy az út vége. A kékek, türkizek, és ezüstök maguk a végtelen. Mi van a türkizkék víz alatt? Mi van a mélységben? És mi van a mélység alatt? A kobaltkék, mély, sötét-ultramarinkék, meg millió árnyalatai fölött az égi világ vizei mit tartogatnak? Egy hatalmas végeláthatatlan neuronháló szálai között lebegek és fogom a szálakat biztos kézzel. Egy hatalmas információs mezőben élednek fel a képek.

A kint és bent a hatalmas végtelen mely mind én vagyok.

Vagyok a szél, a víz, a forrás, a gondolat átengedője, a keletkezés és újból a keletkezés. Én vagyok az ecset, én vagyok az üres vászon, én vagyok a festék és én vagyok a kész kép is.. Vissza tekerem a filmszalagot, mely tekercsen egyszerre ott van az egész létezés egy pontban. Ezeket a kis kockákat varázsolom elő és jelenítem meg egy-egy kivetített festményként. A búvópatakok eltűnnek, majd újra felszínre törnek tele és tele új pici kristályokkal és új fényekkel. Foglalkoztat a sötét és a fény. Mi a sötét tartománya? Egy festő mit kezd ezzel a témával? Pedig úgy érzem ebben a hatalmas láttatott világban az érzékelés által korlátozott, szűk tartományt ismerő világban, ez egy nagy izgalmas téma. A sötét mely mindennek anyja, a fény születésének helye. Az összes színt magában tartó sötét tartomány. Életem jelen szakaszában ezekkel a kérdésekkel nagyon sokat foglalkozom.

Imádom a vizet, a tengert, a csodás napfényes Isztambult. Éltem ott is, hihetetlen felfedezések és képek születtek ott is. Itt találkoztam egy olyan világgal melynek hatására új eljárásokkal készítettem az alkotásaimat. Pár-

huzamokat találtam sok, hasonlóságot fedeztem fel a két nép világát illetően. A kozmológiai jelképrendszer, a Nap-Hold ábrázolása, az életfa motívumok, a faragott kopjafák, nagyon megegyeznek a Székelyföldön lévő székely-kapuk üzenet-rendszerével. A tulipán-motívum, a születés, a teremtés és az elmúlás képi ábrázolása nagyon megihletett. A világegyetem tisztelete, az ősteremtés, az elődök tisztelete jellemzi művészetüket. Sokat barangoltam, csodáltam a szűk kis utcákban eldugottan némely régi ház fabetéteinek faragásait, mindmind hasonlítottak a székely faragásokhoz. Az énekek, a zene és a hitvilág nagyon közel állnak egymáshoz a magyar-székely és török. A nyelvi rokonságra is felfigyeltem. Ahogyan kezdtem egyre jobban megtanulni a török nyelvet, egyre több nyelvi hasonlóságra is rájöttem. Az ősiségből elődök által hátrahagyott mondák, legendák és gyógymódok megismerése egyre inkább meggyőztek arról, hogy ezt építeni fogom és küldetéssé vált bennem. 2001-ben visszatértem Magyarországra immáron két gyermekemmel, akiknek Isztambulban adtam életet. Szegedre költöztünk és gyakran bejártam a Somogyi könyvtárban olvasni, könyvek után kutatni e téren.

Itt szegeden kezdtem hozzá olyan festmények megalkotásához melyekhez az elő tanulmányokat Törökországban készítettem. Folytattam az üvegfestészetet. Az első üvegkompozíció Isztambulban készült 1990-ben. Azok a fények, a színek, a derűs napfényes tengerparti táj a „fény-festészetet" varázsolta elő belőlem. Óriási élmény volt. Ezt a technikát fejlesztettem tovább, Erdélyben és Magyarországon a témáim között nagy hangsúlyt kapott a hun, avar, magyar művészet majd, egyre jobban kutatva festettem kedvenc témáimat, a szkíta motívum világot. A táltosok, ősi sámán világ a lélek utazása, a révülés és ennek misztériuma került a témáim központjába. A turáni türk népek az Ural-Altáj vidékén élő testvér-népeink hogyan gyógyítottak? Hogyan jövendöltek? Ez nagyon foglalkoztatott. Egyre több képanyag került a kezembe, könyvek, melyek ezekről a korokról számolnak be.

Egyik kedvencem, Hoppál Mihály néprajzkutató gazdag illusztrációval ellátott a „Sámánok: lelkek és jelképek" valamint a „Sámánművészet" címmel megjelent könyve. A táltosok világa, mely egész Ázsiát átszövi és mély hiedelemvilága lenyűgöző. Csodálatos ahogyan a táltos dobok rezgéseivel szellemeket idéznek, különböző világokban dimenziókban utaznak és lehoznak olyan információkat, melyek a tiszta tudat állapotuk által válhat lehetővé. Ezek a táltosok a beavatást követően segítőkkel körbevéve a korona és szívcsakrán keresztül kapcsolódnak más dimenziók világaival. Emlékezzünk csak, hogy az ősmagyarság korában a vezetők mindig kikérték a fő táltos tanácsát és így a szakrális vezetés tiszta forrású volt, erényeken alapult, bölcs volt és az egész nemzet érdekében a legnagyobb védelmet nyújtotta.

Az égi világ megjelenítése a mostani festészeti ciklusom kiemelt vezér témája. A spi-

rituális szemlélet, a minden mindennel összefügg és az a szemlélet, hogy csakis a szívcsakrán keresztül lehet kapcsolódni és egyensúlyban lenni a felső és alsó világgal. Az alkotásaim üzenete az, hogy a magyarság a kozmikus tudattal rendelkező nép. Nyelve nagyon ősi, nem e-világi, vagyis kódnyelv. A képi látásunk is ezért ilyen gazdag és minden lelket berezonáló. A zenénk is az muzsika mely az univerzum teremtő energiáit hordozza magában. A lelkemben ez a harmónia a festészetem ösztönzője és igyekszem ezt a zenélő tündérvilágot millió színben megjelentetni.

Dávid Júlia a Zöld Piramissal (80x100, akril, vászon)

DÁVID JÚLIA SZAKMAI ÚTJA

1961. december 31-én
Marosvásárhelyen született, itt végezte alap- és középfokú művészeti iskoláit.
1981-85
A Kolozsvári Képzőművészeti Főiskola diákja, iparművészeti szakon diplomázik.
1986
Társas kiállításon mutatta be első munkáit a Marosvásárhelyi Kultúrpalotában.
1988
Budapesten az ELTE rendezi első önálló kiállítását.
1996
Egyéni kiállítások Marosvásárhelyen.
1997
Erdélyi magyar alkotókkal közös kiállítás Kovásznán.
Őszi tárlat Barabás Miklós Céh, erdélyi magyar alkotókkal közös kiállítás Marosvásárhelyen.
1998
Egyéni kiállítás Marosvásárhelyen, a Bernády-házban. Közös kiállítás Kovásznán.
1999
Egyéni kiállítás Isztambulban, a Nyomda Múzeumban. A kiállítását üvegmunkák alkotják.
2002
Egyéni kiállítás Hódmezővásárhelyen, a Galéria Kétezerben.
2003
Egyéni kiállítások Budapesten és Szegeden.
2004
Egyéni kiállítás Szegeden, a Somogyi Könyvtárban.
2005
Egyéni kiállítás a szegedi Novotelben.
Részvétel a Csongrád Megye kortárs iparművészete 2005 tárlaton. Közös kiállítás a szegedi Megyeházán.
Kötegyán-Kondoros művésztábor.
2006
Alkotótábor Magyarbánhegyesen.
Művésztábor az erdélyi Erdőcsinádon. Az itt készült munkák a Bernády házban kerülnek kiállításra. Magyarbánhegyes művésztábor.
2007
Önálló kiállítás Nagyszalontán. Önálló kiállítás Szászrégenben.
2008
Wass Albert - Okos Kata című mesekönyvének teljes illusztrációja. Kiadta: Kráter Kiadó. Önálló kiállítás a gödöllői Városházán.
2009-ben
Mesekönyv illusztrációk készítése: Benedek Elek: A nagyot mondó legény, Kráter Kiadó. Magyar Kortárs Művészeti Kiállítás Tokióban.
Önálló kiállítás a mórahalmi városházán.
2010
Magyar mondák illusztrációinak készítése: Wass Albert: Bálványos vár mondája, Kráter Kiadó. Szászrégeni református templom üveg ablakainak készítése.
2011
Önálló kiállítás a kiskőrösi galériában.
2012
Önálló kiállítás a kiskőrösi galériában.
2013
Nemzetközi festőtábor Törökországban.
2014
Nemzetközi festőtábor Törökországban (Dalaman). Nemzetközi festőtábor Törökországban (Ortaköy). Önálló kiállítás Budapesten az E-Galériában.

„Vadárvácska” alkotótábor – Borzont
A Vadárvácska festőtábor alkotásainak bemutatása a Bernády Házban. (Marosvásárhely)
2015
Önálló kiállítás Törökországban a Zorlu központban. Önálló kiállítás Sepsiszentgyörgyön a Köntés Galériában.
Társas kiállítás Isztambulban a Beyoglu Városháza Galériában. Ex Libris díj átvétele Budapesten.
Önálló kiállítás Székelyudvarhelyen a Művelődési Házban.
Önálló kiállítás Gyergyócsomafalván a Borsos Miklós Emlékházban.
Egyéni kiállítás Erdőszentgyörgyön a Rhédey kastélyban.
2015. október 23.
Egyéni kiállítás Ankarában a JW Marriott Hotel Ankaraban. Megnyitja: Áder János köztársasági elnök.
2016
„Vadárvácska” alkotótábor - Borzont
„Örökségünk” kiállítás Marosvásárhelyen a Bernády Házban.
2018
Nemzetközi alkotótábor Egyiptom.
2019
Csongrád Megye Alkotói Díja
2019
Alkotótáborokban részvételek: Sárvár, nemzetköziek: Gaziantep, Adana, Göbeklitepe

Dávid Júlia és az Alfa Centauri világ (65x200, akril, vászon)

MELLÉKLETEK

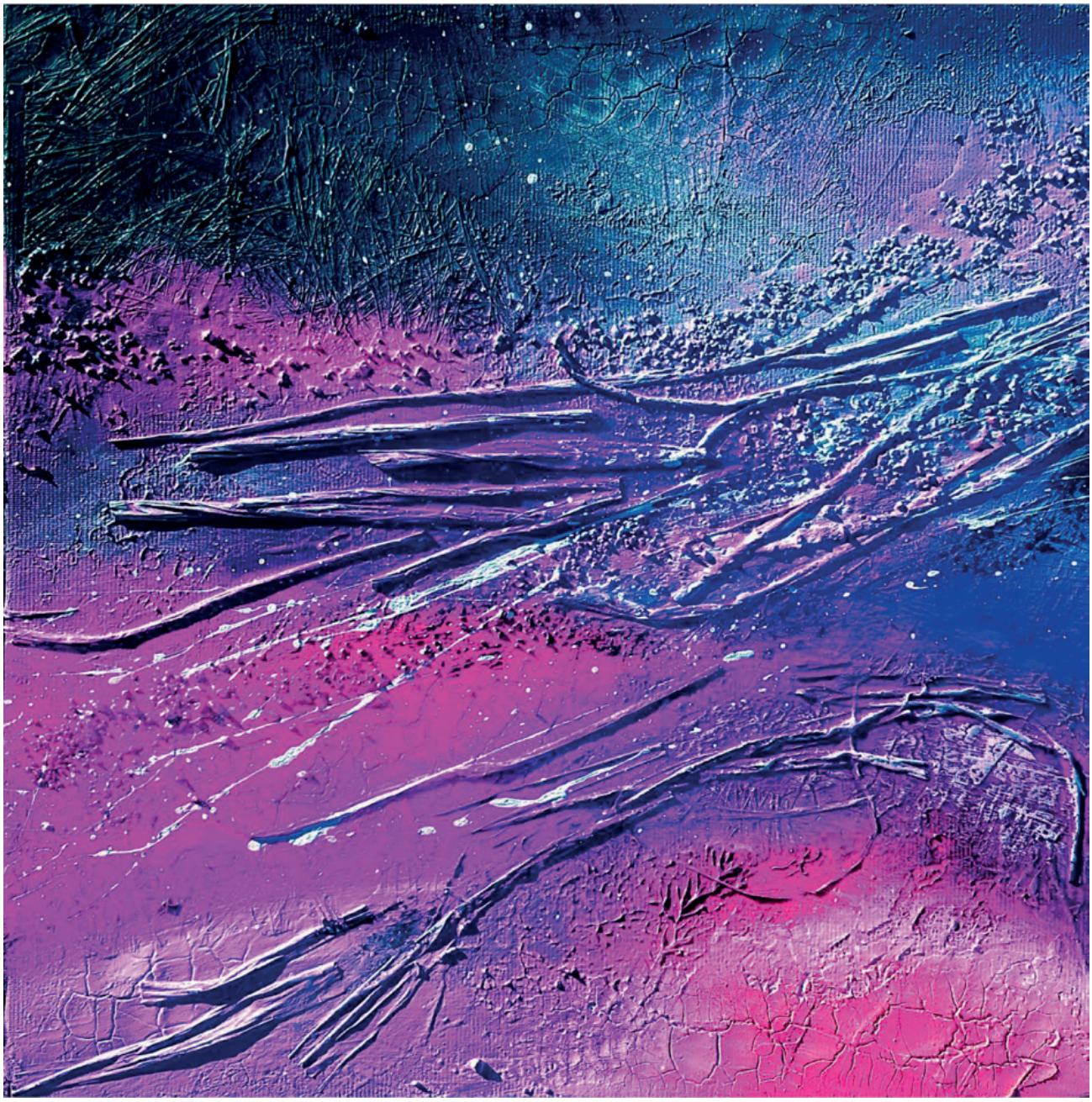
Bibigul dombrán ősi dalt játszik (80x80, akril, vászon)

Harmonia - Arész és Aphrodité leánya (90x100, akril, vászon)

A Teremtés mítosza (60x60, akril, vászon)

The Encounter (30x30, akril, vászon)

Káprázat (40x50, üvegfestmény)

Hazatérés
(60x70, akril, vászon)

Az Örök Nyár Birodalma
(90x70, akril, vászon)

Te is láttad a fura fényeket az égen (40x50, akril, vászon)

Anyahita
(60x76, akril, vászon)

A turulmadár álmot sugall, amiben Emese méhéből folyó ered, mely idegen földön terebélyesedik ki (80 cm, üvegfestmény)

Az Őrző (40x80, akril, vászon)

A Fénymadár (50x30, üvegfestmény)

Végre érzem, mi álmaim legmélyén mindig vártam (80x100, akril, vászon)

A lelkek útja (50x60, akril, vászon)

Fénykapu (20x40, üvegfestmény)

Lélekmadár idéző (20x20, üvegfestmény)

A múlt a jelennél boldogítóbbnak látszik (40x40, akril, vászon)

Napút (45x45, üvegfestmény)

Lánghajú vadász (50x45, üvegfestmény)

És az életenergia testünkben szabadon áramlik (50x40, akril, vászon)

Isteni üzenet (50x60, üvegfestmény)

A fények hosszú útján jöttem – Tejút porában fürödtem
(110x120, akril, vászon)